

Mart ayının sonlarında ya da Nisan ayının ortalarında Hıristiyanlar bir bayram kutlarlar. Ülkemizde bu bayram genellikle Paskalya adıyla bilinir. Ama gerçekten bu bayramda neyi kutladıklarını bilir misiniz? Boyalı yumurtalardan, süslü püslü giysilerden, paskalya çörekleri ya da paskalya tavşanlarından bahsetmiyoruz. Bütün bunların ötesinde uzun zaman önce olmuş olan çok ilginç bir olaya gidip bizim için bu gün ne anlam taşıdığına bir bakalım.

Siz ölümden geri döndüğünü yani dirilişi hiç duydunuz mu? Tıp dünyasında bazı şaşırtıcı olaylar oluyor. Kalbi duran hastanın kalbini yeniden çalıştırabiliyorlar. Bu ve benzeri olaylar, tıp dünyasında olabiliyor. Ama bizim anlatmak istediğimiz bu gibi olaylardan çok farklı olarak, biz insanın ölüp mezara gömülmesi ve o mezarda üç gün ölü olarak yattıktan sonra hayata dönmesidir. Pek çok kişi İsa

Mesih hakkında bazı şeyler bilmektedir. Bazıları onun ölmediğini tam çarmıha gerilecekken Tanrı'nın onu yanına aldığına yerine de onu ele veren Yahuda'nın çarmıha gerildiğine inanır. Tarih bile bunun böyle olmadığını anlatmaktadır. Tanrı'nın Sözü olan Kutsal Kitap,

İsa Mesih'i kesin olarak öldüğünü yazmaktadır. Kutsal Yazılara göre İsa Mesih öldü ve cesedi bir mezara kondu. Mezarda üç gün kaldıktan sonra Tanrı'nın gücüyle ölümden dirildi. Sonra yüzlerce kişiye diri olarak görüldü.

İşte "paskalya" adıyla kutlanan bayramın gerisindeki şaşırtıcı olay budur. İsa ölümden dirildi ve bu gün de hala diridir.

"Elinizde O'nun dirildiğine dair ne gibi kanıtlar var" diye sorabilirsiniz. O'nun dirilişi bu gün bizi nasıl etkiler? Bu sorulara cevap verebilmek için öncelikle İsa Mesih'in gerçekten öldüğü konusunda gerçek bir bilincimiz olması gereklidir. İsa Mesih'in ölümünün bizi etkileyen bir anlamı vardır. Elçi Yuhanna şöyle der; İncil'de;

"Askerler İsa'yı alıp götürdüler. İsa çarmıhını kendisi taşıyıp Kafatası –İbranice'de Golgota- denilen ere çıktı. Orada O'nu ve iki kişiyi daha çarmıha gerdiler. Biri bir yanda öbürü öteki yanda. İsa ise ortadaydı. (Yuhanna 19:17-18)

Bir diğer İncil yazarlarından olan Markos'da İsa Mesih'in çarmıha gerilmeden önce dövüldüğünü yazar:

Askerler İsa'yı Pretrorium denilen vali konağına götürüp bütün taburu topladılar. O'na mor bir giysi giydirdiler, dikenlerden bir taç örüp başına giydirdiler 'Selam ey Yahudiler'in Kralı' diyerek O'nu selamlamaya başladılar. Başına kamışla vuruyor, üzerine tükürüyor, diz çöküp önünde yere kapanıyorlardı. (Markos 15:16-19)

Burada nefret sınırlarını aşan bir düşkünlük sergilenmektedir. İsa Mesih onlara ne yapmıştı ki? Sevgiden bahseden bu adama karşı nefret dolu işkenceler yapıyorlardı. Çünkü insan yüreği çürüktür. Bunu İsa Mesih'te yüzyıllar önce yaşamış olan Yeşaya Peygamber bildirmişti.

İnsanlarca hor görüldü, yapayalnız bırakıldı
Acılar adamıydı, hastalığı yakından tanıdı.
İnsanların yüz çevirdiği biri gibi hor görüldü.
Ona değer vermedik.
Aslında hastalıklarımızı O üstlendi.
Acılarımızı O yükledi.
Bizse Tanrı tarafından cezalandırıldığımızı
Vurulup ezildiğini sandık.
Oysa bizim isyanlarımızı yüzünden onun bedeni deşildi.
Bizim suçlarımız yüzünden O eziyet çekti.
Esenliğimiz için gerekli olan ceza O'na verildi.
Bizler O'nun yaralarıyla şifa bulduk.
Hepimiz koyunlar gibi yoldan sapmıştık.
Her birimiz kendi yoluna döndü.
Yine de Rab hepimizin cezasını O'na yükledi.
(Yeşaya 53:3-6)

Burada bir gerçeği açıklamamız gerekir; İsa Mesih acı çeken bedeninin artık çalışamaz duruma gelmesi nedeniyle ölmedi. O “ruhunu teslim etti.” Bir kez şöyle demişti; “Canımı kimse benden

alamaz. Ama onu kendiliğimden veririm.” (Yuhanna 10:18)

Bazıları İsa Mesih'in ölmediğini iddia ederler. Oysa İsa Mesih çarmıhın üzerinde elem çekerken pek çok kişi tanık olarak olayı izlemiştir. Bunların

arasında İsa Mesih'in annesi, teyzesi, yakın öğrencileri gibi kişiler de vardı.

Kutsal Kitap'ta İsa Mesih'in ölümden dirildiği ayrıntılı olarak kaydedilmiştir. Olayları Kutsal Ruh'un verdiği esinle yazanlar, İsa Mesih'in yakın izleyicileriydi. Yazdıklarına göre onlar bile önceleri İsa Mesih'in dirildiğine inanmayı zor bulmuşlardı.

Aslında İsa Mesih'in çarmıha çakılıp öldürülmesi ve üç gün sonra dirilip mezardan çıkması beklenmedik bir olay değildi. Hem eski zaman peygamberler hem de İsa Mesih'in kendisi öğrencileriyle bulunduğu sürede, sık sık onlara bu konuyu açarak öleceğini ve dirileceğini bildirmişti.

Evet İsa Mesih, hem Kutsal Yazılar'ın hem de kendisinin dediği gibi Yahuda tarafından ele verilip çarmıha gerildi ve öldü. İsa'nın cesedi çarmıhtan indirilip kayada oyulmuş bir mezara yerleştirilmiş ve mezarın ağzı da büyük bir taşla kapatılmıştı. İşte bu durum böyle iken ölümünden üç gün sonra Pazar sabahı şafak sökerken yeryüzünde eşi görülmemiş bir olayın tanıklığı yaşanıyordu.

Bundan sonra öğrenciler yine evlerine döndüler. Meryem ise mezarın dışında

durmuş ağlıyordu.

Ağlarken eğilip mezarın içine baktı.

Beyazlara bürünmüş

iki melek gördü; biri

İsa'nın cesedinin

yattığı yerin

başucunda, öteki

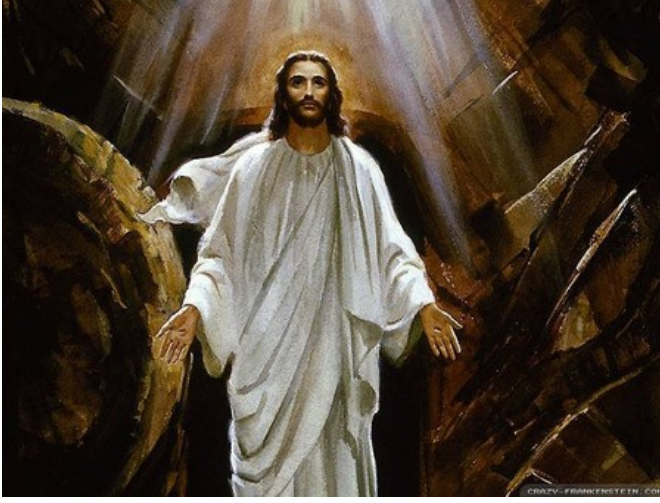
ayakucunda

oturuyordu.

Meryem'e, "Kadın, niçin ağlıyorsun?" diye sordular.

Meryem, "Rabbim'i almışlar" dedi. "O'nu nereye koyduklarını bilmiyorum."

Bunları söyledikten sonra arkasına döndü, İsa'nın orada, ayakta durduğunu gördü. Ama O'nun İsa olduğunu anlamadı. İsa, “Kadın, niçin ağlıyorsun?” dedi. “Kimi arıyorsun?”

Meryem O'nu bahçıvan sanarak, “Efendim” dedi, “Eğer O'nu sen götürdünse, nereye koyduğunu söyle de gidip O'nu alayım.”

İsa ona, “Meryem!” dedi.

O da döndü, İsa'ya İbranice, “Rabbuni!” dedi. Rabbuni, öğretmenim demektir.

İsa, “Bana dokunma!” dedi. “Çünkü daha Baba'nın yanına çıkmadım. Kardeşlerime git ve onlara söyle, benim Babam'ın ve sizin Babanız'ın, benim Tanrım'ın ve sizin Tanrınız'ın yanına çıkıyorum.”

Mecdelli Meryem öğrencilerin yanına gitti. Onlara, “Rab'bi gördüm!” dedi. Sonra Rab'bin kendisine söylediklerini onlara anlattı. (Yuhanna 20:10-18)

İsa Mesih dirildikten sonra öğrencileri bir odada toplandıklarında kapılar ve pencereler kapalı olduğu halde İsa Mesih aralarında belirdi.

Dirildiğine inanamayan Tomas'ın hikâyesini İncil'den okuyalım;

Onikiler'den biri, "İkiz" diye anılan Tomas, İsa geldiğinde onlarla birlikte değildi. Öbür öğrenciler ona, "Biz Rab'bi gördük!" dediler.

Tomas ise, "O'nun ellerinde çivilerin izini görmedikçe, çivilerin izine parmağım ile dokunmadıkça ve elimi böğrüne sokmadıkça inanmam" dedi.

Sekiz gün sonra İsa'nın öğrencileri yine evdeydiler. Tomas da onlarla birlikteydi. Kapılar kapalıyken İsa gelip ortalarında durdu, "Size esenlik olsun!" dedi. Sonra Tomas'a, "Parmağını uzat" dedi, "Ellerime bak, elini uzat, böğrüne koy. İmansız olma, imanlı ol!"

Tomas O'nu, "Rabbim ve Tanrım!" diye yanıtladı.

İsa, "Beni gördüğün için mi iman ettin?" dedi. "Görmeden iman edenlere ne mutlu!"

İsa, öğrencilerinin önünde, bu kitapta yazılı olmayan başka birçok doğüstü belirti gerçekleştirdi. Ne var ki yazılanlar, İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edersiniz ve iman ederek O'nun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır. (Yuhanna 20:24-31)

Diriliş Bayramı aynı zamanda O'na iman edenler için de bir doğum günüdür. Görmeden iman edenler olarak mutlu bir kişinin doğumudur. İsa Mesih ölmüştür ancak ölümden yaşama dirilmiştir.

Şimdi de O'na iman edenlere kendisi gibi ölse de yaşayacakları müjdelenmektedir.

İsa Mesih şöyle diyor;

“Diriliş ve Yaşam Benim. Bana iman eden ölse de yaşayacaktır. Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek.” (Yuhanna 11:25)

